

seslejlige. Jeg synes, det er godt med undersøgelser, og at det skal frem i lyset.

Nu forstår jeg, at statsministeren står her og siger, at denne bog slet ikke gælder mere, og at statsministeren slet ikke vil have sandheden om stalinismens udryddelseslejlige frem i lyset. Det er da chokerende. Kan det virkelig have sin rigtighed?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil meget gerne have sandheden om gulag-lejlige og stalinismen langt frem i lyset, og jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard heller ikke har noget imod det.

Men jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at finanslovaftalen og bogen stadig gælder. Der står i aftalerne, at de penge, der afsættes, udmøntes efter aftale mellem dem, der har indgået aftalerne. Der har vi forstået, at den part, vi har indgået aftalen med, har ønsket, at de 4 mio. kr. benyttes til et andet formål.

Det er meget normal praksis. Pengene er stadig de samme, som var afsat i finanslovaftalen nemlig 4 mio., og selvfølgelig udmøntes de efter aftale med dem, der har indgået aftalen.

Søren Søndergaard (EL):

Nu bliver man næsten fristet til at følge i sporet på en tidligere statsminister, der tog en bog, som også den nuværende statsminister havde været med til at forfatte, og begyndte at tage sider ud af den, fordi de nu heller ikke gjaldt længere.

Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan misforstå det, der står her. Der står jo fuldstændig klart, at der skal laves forskning i stalinismens udryddelseslejlige. Så må statsministeren her fortælle, at det ikke gælder længere. Men hvis det ikke gælder længere, så betyder det vel, at det, der står her, ikke er rigtigt længere, og så gælder bogen vel ikke længere?

Der er også det andet spørgsmål, som statsministeren ikke svarer på: Hvorfor er det vigtigere at forske i nogle støvede arkiver ude på Arbejderbevægelsens Arkiv og Bibliotek om socialdemokraternes kamp mod kommunisterne, end det er at forske i udryddelseslejlige i Sovjetunionen? Var det ikke meget mere alvorligt? Eller er det udtryk for en prioritering? Mener statsministeren alligevel ikke, at de udryddelseslejlige var så alvorlige, at der skal afsættes penge til det?

Formanden:

Så er der tre medspørgere, hr. Jesper Langballe, hr. Aage Frandsen og hr. Keld Albrechtsen.

Først hr. Jesper Langballe – 1 minut.

Jesper Langballe (DF):

Jeg er ikke en så betydningsfuld person, at det er blevet mig forundt at deltage i finanslovforhandlinger, men jeg har jo hørt en del om, hvordan det foregår. Jeg vil høre, om statsministeren kan bekræfte, at regeringen begynder med at lave et finanslovudkast på størrelse med telefonbogen for Sjælland, hvor hvert enkelt punkt er minutiøst gennemgået af ministeriernes embedsmænd.

Så kommer et parti som f.eks. Dansk Folkeparti til forhandling medbringende nogle små lapper papir med notater i deres lommer plus deres gode hoveder. Med den procedure kan det altså ske, at der opstår en misforståelse f.eks. mellem en fagordfører og finanslovforhandlerne, og så har man det sådan i en forligskreds, at når der er sket en misforståelse, så sørger man bare for at rette den, når parterne er enige om det.

Kl. 13.20

Aage Frandsen (SF):

Kan statsministeren bekræfte, at der i forvejen pågår to undersøgelser, som har det samme tema i sig, nemlig forskningen af hvad der skete under den kolde krig?

Så siger statsministeren, at det er meget normalt, at man retter til. Ja, hvis enten budbringeren eller modtageren ikke har været klar i opfattelsen, så er det selvfølgelig forståeligt, men jeg har aldrig hørt om, at en så eklatant fejl er sket under en finanslovforhandling.

Men er det også normalt, at man giver en bevilling til et bestemt universitet med et bestemt formål? Er det normalt?

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, her er jo tale om et af de eklatante eksempler på vennetjenester, der har bredt sig under den her regerings ledelse.

Men hvis der er tale om en misforståelse i den her sag, så er der vel tale om den misforståelse, som består i, at regeringen meddeler Folketinget og befolkningen, at der skal afsættes penge til en undersøgelse af stalinismens forbrydelser i lejrene, hvorefter det viser sig, at statsministeren og regeringen alligevel ikke gennemfører den plan.

Det er da i virkeligheden mere end en misforståelse. Det er da for groft, at man annoncerer det, og så viser det sig efterfølgende, at man overhovedet ikke kan stole på, hvad der står i de